

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπερσείας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐτησίᾳ δρ. 8,—
Ἐξάμηνος 4,50
Τρίμηνος 2,50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἐτησίᾳ φρ. 10,—
Ἐξάμηνος 5,50
Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Ἐν Ἀθήναις, 24 Νοεμβρίου 1912

Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 52

«Ὁ γηραιὸς πωλιπέρους ἔτρεξε πρὸς τὸν Πέτρον μὲ ἀνοικτάς ἀγκάλας.» [Σελ. 446, στ. α']

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΗΣΙΟΤΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ' (Συνέχεια)

— Ὠραῖο! πάρα πολὺ Ὠραῖο!... ἅ, δὲν ἔχει λόγος!.. ἐπιθύριζαν οἱ τρεῖς θαλασσόλυκοι, περιερχόμενοι τὸ πολυτελὲς μικρὸν ἀτμόπλοιο, τοῦ ὁποῦ το πλῆρωμα, ὅλον ἀπὸ νεαρῶν ναύτας, μὲ κομψὰς στολὰς, τοὺς ὠδήγει καὶ τοὺς ἐπεριποιεῖτο.

— Σεῖς θὰ μᾶς ἀντικαταστήσετε; τοὺς ἠρώτησαν τρεῖς νέοι, ἀγένειοι ἀκόμη καὶ ὅχι βέβαια πολὺ ἐμπειροί.

— Ἔτσι φαίνεται, ἀπεκρίθη ὁ Καραγκασσοῦ· μὰ σεῖς, βλέπω, εἰσθε ἀκόμη παιδιὰ... δόκιμοι βέβαια.

— Μάλιστα! θὰ φύγωμε οὐ δεκαπέντε ἡμέρες γιὰ τὴ Βρέστη. Κάμνουμε τὴ θητεία μας στὸ ναυτικόν.

— Τόσο τὸ καλλίτερον λοιπὸν ποῦ δὲν σᾶς παίρνουμε τὸ ψωμί σας, εἶπεν ὁ Κερλὸς· γιὰ αὐτὸ θὰ μᾶς στενοχωρεῖτε πολὺ.

Ἀφ' οὗ ἐθαύμασαν παντοῦ, οἱ τρεῖς ναῦται ἐπλησίασαν τὸν Πέτρον, ὁ δὲ Καραγκασσοῦ, ὁ ὁμιλῶν συνήθως ἐξ ὀνόματος ὅλων, ἤρχισε:

— Ἄν εἶνε μὲ τὴν ἀδείᾳ σας, καπετάνιο, θὰ σᾶς παρακαλοῦσα νὰ μᾶς ἀφίσετε νὰ καθίσωμε, ἐδῶ, μὲ τὰ παιδιὰ. Μοῦ εἶπαν πῶς ἔχει καμπίνες ἀδειανές,

ἐπομένως εἶνε ὁλωσδιόλου περιττὸν νὰ περιμένουμε ὥς νὰ φύγουν οἱ ἄλλοι. Θάμαστε πῶς καλὰ στὸ καρδίᾳ παρὰ στὸ παλάτι σας, ὅπου μᾶς στραβοκυττάζουν καὶ οἱ ὑπὲρτες.

— Πολὺ καλὰ, ἀφ' οὗ ἐπιμένετε, σᾶς ἀφίνω ἐδῶ. Θὰ ἐρχομαι νὰ σᾶς βλέπω καθεμῆρα. Ἀὔριο θὰ σᾶς ντύσουν ὅμοια μὲ τοὺς ἄλλους. Εἴθετε πᾶς δικοὶ μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ'

ΟΝΕΙΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑ

Ὁ Πέτρος ἐπανευρίσκει ὅλους τοὺς φίλους του.

Μετὰ λαμπρὸν ταξειδίον τριανταπέντε ἡμερῶν, τὸ ὁποῖον ἀνέφεραν ὅλοι αἱ ἐφημερίδες, ἡ Σφίγγ' εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Βουένος-Ἀυρης. Κ' ἐξ αἰτίας τοῦ μικροῦ τῆς βυθισματος, ἡμπόρεσε νὰ γκυροβολήσῃ πλησιέστατα τῆς προκυαίας, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀπλοποίησε πολὺ τὴν ἀποβίβασιν.

Ὁ κ. Δορσὲς καὶ ἡ οἰογένεια Ζολλιὲ ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ πλοίου διὰ νὰ χαιρετήσουν τοὺς πιστοὺς τῶν φίλους, οἱ ὁποῖοι ἐπληθύνοντο πρὸς αὐτοὺς. Τοῖς παρουσίασαν τὴν δούκισσαν καὶ τὴν Καμίλλην, αἱ ὁποῖαι ἔτν-

χον τῶν πλέον ἐγκαρδίων περιποιήσεων.

Ἐπειδὴ τὸ ταξειδίον ἐγένετο εἰς βραχὺ σχετικῶς διάστημα, ἡ οἰογένεια Ριονσαὶ εἶχεν ἀρκετὸν καιρὸν νὰ μείνῃ εἰς τὴν Ἀργεντινὴν Δημοκρατίαν.

Ἡ χαρὰ τῆς συναθροίσεως ἦτο πλήρης, διότι αἱ δύο οἰογένειαι αὐτὴν τὴν φροντὴν ἦσαν ἐν ὁλομελείᾳ καὶ κανὲν σύννεφον δὲν ἀμαύρωνε τὴν ὥριαν εἰκόνα. Βαθὺ αἰσθημα εὐτυχίας κατεῖχεν ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ ἐκεῖνα πλάσματα.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ βρικίου ἐνθουσίαζε τοὺς μέλλοντας ἐπιβάτας, ὥστε ἐπρόταθσαν ἀμέσως ἐκδρομαὶ διὰ τῶν ποταμῶν πρὸ τοῦ ὀριστικοῦ ἀπόπλου διὰ τὴν Εὐρώπην.

Ὁ Πέτρος ἐπρότεινε νὰ ὑπάγουν διὰ θηλάσεως μέχρι τοῦ Ριζάριο.

— Ἐκεῖ, προσέθεσε, θὰ σᾶς ἀφίσω εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ χερῶν εἰς τὸν Ἀντώνην τὸν πωλ-

«Ὁ Πέτρος ἐνυμφεύθη τὴν Ἑλένην Ζολλιὲ, ἡ δὲ Καμίλλη τὸν ὑπολοχαγὸν Βαλέρμι» [Σελ. 446, στ. α']

πέρουν τὰ δῶρα ποῦ ἔφερα δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὴν ταῖνα Μανουέλλα.

— Θὰ ἔλθωμεν ὅλοι μαζί σου! ἔδη-
λωσαν οἱ εὐτυχεῖς ταξιδιώται· δὲν θὰ
σὲ ἀφίσωμεν πλέον μόνον σὺ!

Οὕτω, μίαν ὥραιαν, γλυκυτάτην ἐσπέ-
ραν τοῦ ἀργεντινικοῦ φθινοπώρου, ὁ Ἀν-
τώνης ἐκπληκτικῶς εἶδε σύννεφον σκόνης,
ἐγειρόμενον ἀπὸ πολυμελὴ συνοδείαν
ἱππέων.

Καὶ ὅταν τὸ σύννεφον αὐτὸ ἐπλησίασε,
διέκρινε δεκάδα κυριῶν καὶ κυριῶν, Εὐ-
ρωπαίων, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων, πρὸς
μεγάλῃν του χαράν, ἀνεγνώρισε τὸν φί-
λον του Πέτρον, ἀπαράλλακτον ὅπως
τὸν ἤξευρε, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ
ἄνω του χεῖλος ἤρχισεν ἦδη νὰ σκιαζῇ
ὁ πρῶτος γυνὸς τοῦ μύστακος.

Ὁ γηραιὸς πουλπέρως ἔτρεξε πρὸς
αὐτὸν μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας.

— Δὲν μ' ἐξέχασε! ἐφώναξε· δὲν μ' ἐ-
ξέχασε! μπορῶ τώρα νὰ πεθάνω εὐχα-
ριστημένος!

Μετὰ τὰς πρώτας διαχύσεις, μετὰ τὰς
ἐκστάσεις τῆς Μανουέλλας, ἔπρεπε νὰ
φροντίσουν διὰ τοὺς ταξιδιώτας, νὰ τοὺς
δώσουν κατὰλυμα καὶ φαγητόν. Ὁ Ἀν-
τώνης ἡτοιμάζετο νὰ τρέξῃ, ὅταν ὁ Πέ-
τρος τὸν ἐμπόδιζε μ' ἐν κίνημα τῆς χει-
ρός.

Τῷ ἔδειξε πολλὰ κάρρα, τὰ ὅποια ἤρ-
χοντο.

— Μὴν ἀνησυχεῖς, κύρ Ἀντώνη, τῷ
εἶπε, γιατί ἐφέραμε ὅ,τι μᾶς χρειάζεται.

Τὸ βράδυ, ἀφοῦ ἔσφισε τὰς χεῖρας
πολλῶν γνωρίμων του Γκώτσων, καὶ
προπάντων τοῦ Ἀνσέλμου καὶ τοῦ Ἰε-
ρωνύμου, ὁ Πέτρος ἐκάλεσε τὸν Ἀντώ-
νην ἔξω, διὰ νὰ τῷ ὁμιλήσῃ μίαν στιγ-
μὴν ἰδιαιτέρως.

— Φίλε μου, τῷ εἶπε, ἤθελα νὰ μάθω
ποῖον εἶνε τὸ ὄνειρόν σου—κάθις ἄνθρω-
πος ἔχει ἓνα ὄνειρον,—γιατί ἐννοῶ νὰ
σοὺ τὸ πραγματοποιήσω.

— Τὸ ὄνειρό μου εἶνε ἀπραγματοποι-
ητόν! ἀπεκρίθη μὲ στεναγμὸν ὁ πουλπέ-
ρος.

— Δηλαδή; πέ μου το.

— Νὰ ξαναἰδῶ τὴ Γαλλίαν... Βλέπετε
λοιπόν....

— Θέλεις νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὸ Πα-
ρίσι;

— Ἀ, ὦχ! τί γυρεύω ἐγώ, ἓνα ἄ-
γριμι, μέσα σὲ μιὰ τέτοια πόλι! Ἡ-
θελα μονάχα μιὰ ἐξουχούλα, ἀρκετὰ ἐ-
ρημική, μὲ τὴν ταῖνα μου, ποῦ τὴν ἔχω
σὴν κόρη μου, μιὰ καλυβίτσα κ' ἓνα κομ-
μάτι κήπο. Τίποτε ἄλλο. Μὰ ποῦ νὰ
τὰ εὑρῶ αὐτά!..

— Εὐκολώτατο! εἶπεν ὁ Πέτρος. Χά-
ρισε, εὐθὺς ἀπόψε, τὴν πουλπερίαν σου
σὲ ὅποιον θέλεις νὰ κάμῃς εὐτυχῇ. Ἀ-
φισέ τα ὅλα καὶ ἔλα μαζί μας. Ἐφερα
γιὰ σένα καὶ γιὰ τὴ Μανουέλλα φορέ-

ματα τῆς πόλεως. Θὰ βγάλετε τὰ χω-
ριάτικα, θὰ φορέσετε αὐτὰ καὶ αὐριο τὸ
πρωὶ θὰ μᾶς ἀκολουθήσετε. Ἐκληρονο-
μήσαμε μεγάλη περιουσία καὶ εἴμεθα εἰς
θέσιν νὰ κάμωμεν τοὺς φίλους μας εὐτυ-
χεῖς. Ἐπιθυμῶ νάρχισω ἀπὸ σένα, τὸν
σωτήρᾶ μου.

Ἡ αὐγὴ τῆς ἐπομένης ἐφώτισε θέαμα
θελκτικόν. Ἡ Μανουέλλα καὶ ὁ Ἀντώ-
νης, μεταμορφωθέντες δι' ὥραιων ἐνδυ-
μασιῶν, ἦσαν πλέον ἀγνωρίστοι. Ὁ Ἀν-
σέλμος καὶ ὁ Ἰερώνυμος, κατὰπληκτικοί,
ἐγίνοντο ἰδιοκτῆται τῇ; πουλπερίας, ἀπὸ
τὴν ὁποίαν ὁ πρῶτον πουλπέρως δὲν ἔ-
ποιρνε παρὰ τὰς μικράς του οἰκονομίας.
Ἐνόμιζαν ὅτι ὠνεϊρεύοντο κ' ἐφοβοῦντο
μήπως τρελλαθοῦν.

Ἐπιτέλους οἱ γκῶσσοι ἤρχισαν νὰ χο-
ρεύουν ἀπὸ τὴν χαράν των, βλέποντες
τοὺς φίλους των εὐτυχεῖς.

Οὕτως ἐπραγματοποιήθη τὸ ὄνειρον
τοῦ Ἀντώνη. Ἐκεῖ-πέρα, εἰς τὴν πᾶμ-
παν, ὁμιλοῦν ἀκόμη περὶ αὐτοῦ καὶ διη-
γοῦνται τὴν ἱστορίαν του ὡς ἐν ὥρατον,
ἀπίστευτον παρρησίᾳ...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Παρήλθον ἔτη πολλά. Ὁ Πέτρος ἐ-
νυμφεῖτο τὴν Ἑλένην Ζολλιέ καὶ ἡ Κα-
μίλλη τὸν ὑπολοχχὸν κόμητα Βαλέρμπ.

Συχνὰ ἐνθυμοῦνται μὲ συγκίνησιν καὶ
χαρὰν τὴν ἀφίξιν τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ
τὰ μεγάλα γυμνάσια τῆς Ροχέττης,
τότε ποῦ ὁ στρατηγὸς Βαλέρμπ, θυμω-
μένος διότι θὰ τοὺς ἐφιλοξενούσαν δύο
παῖδιά καὶ φιλοξενούμενος δικαίως καὶ ὁπεί-
ρασιν, εἶχεν ἐκφράσῃ ζωηρὰς ἀνησυχίας
περὶ τῆς διαμονῆς των εἰς τὸν πύργον,
ἡ ὁποία ἐν τούτοις τοῖς ἀφῆκε τὴν γλυ-
κυτέραν ἀνάμνησιν κ' ἐντύπων ἀνεξά-
λειπτον εἰς τὴν καρδίαν τοῦ νεορῶ
ἀνεψιῶ τοῦ.

Ὁ δούξ καὶ ἡ δούκισσα ἐξακολουθοῦν
νὰ διαμένουν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Κούρ-
λά-Ρέν, ὅπου τὰ καλὰ ἀνδρόγυνα συ-
ναθροίζονται καὶ χειμῶνα διὰ νὰ πο-
λαβάνουν τὴν πορσιονὴν ζωὴν. Ὁ Πέ-
τρος ὁμοῦ, καθὼς καὶ ὁ γαμβρὸς του,
Γεώργιος, ὁ ὁποῖος παρητήθη ἀπὸ τοῦ
στρατῶν, προτιμοῦν τὴν ἐξοχικὴν ζωὴν
καὶ τὸν περισσώτερον καιρὸν μένουσι εἰς
τοὺς πύργους των, καλλιεργοῦντες τὰ
κτῆματά των, ἐπιδίδοντες τοὺς ἀνθρώ-
πους των, προστατεύοντες αὐτοὺς καὶ
λατρευόμενοι ἀπ' ὅλους ἀνεξαιρέτως.

Αἱ θελκτικαὶ των σύζυγοι σκορπίζουν
περὶ αὐτὰς ἀγαθοεργίας, ἐλεημοσύνας
καὶ παρηγορίας.

Ὅχι μακρὰν τοῦ πύργου Ρινσάι,
εἰς χαριτωμένον ἐρημητήριον, ὁ γηραιὸς
πουλπέρως καὶ ἡ ταῖνα του Μανουέ-
λλας διάγουν τὴν εὐτυχιστέραν ἀγρο-
τικὴν ζωὴν.

Ὁ Ἀντώνης ἐξανάνειψε τόσον, ὥστε
ἔγεινεν ἀγνωρίστος. Ἡ γαλήνη τῆς
μετανοίας εἰσῆλθεν εἰς τὴν πεταραγ-
μένην του ψυχὴν, αἱ τύψεις τοῦ φοβεροῦ
κακουργήματος κατευνάσθησαν εἰς τὴν
συνειδήσιν του καὶ ὁ πρῶτον ἀμαρτωλὸς
δὲν αἰσθάνεται τώρα παρὰ τὴν χαρὰν τῆς
νέας του ζωῆς.

Καλλιεργεῖ τὸν κήπὸν του καὶ χαρίζει
ὅ,τι δὲν τῷ χρειάζεται εἰς τοὺς πτωχοὺς.
Δὲν πωλεῖ τὰ προϊόντα του, δὲν θέλει νὰ
θησαυρίζῃ, γνωρίζων ὅτι ἡ Μανουέλλα
δὲν θὰ στερηθῇ ποτὲ τίποτε.

Ἡ Σφίγγξ, τῆς ὁποίας κυβερνήτης,
ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος ὑπ' ὅλων,
ἔγεινεν ὁ πλοίαρχος Μπερτράν, ἔχων
πάντοτε ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τοὺς
τρεις ναύτας, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς τὸ
πλοῖον εὐτυχεῖς ὡς πρίγκηπες, παρ-
λαμβάνει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὅλους
μας τοὺς φίλους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπαυσαν
νὰ γασποῦν τὴν κίνησιν, τὰ ταξίδια,
ἀκόμη καὶ τὰς περιπετείας. Ἐννοεῖται
ὁμοῦ, ὅτι προτιμοῦν πάντοτε τὰς γλυ-
καίας καὶ ὥραιας συγκινήσεις τῆς ἀλη-
θινῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς, εἰς μίαν ἑνωσιν,
εἰς μίαν συμφωνίαν ἰδεῶν καὶ αἰσθη-
μάτων τελείαν.

Ἄλλ' ὁ Πέτρος καὶ ἡ Καμίλλη δὲν
ληθμονοῦν ποτὲ τὴν μεγάλην δοκιμα-
σίαν, ἡ ὁποία τοὺς ἔκαμε νὰ εὑρουν
εἰς τὴν Ροχέττην πόρους ζωῆς καὶ
πηγὰς χαρᾶς ἀπροσδοκίτους. Ἀπεφά-
σισαν νὰ ἐργασθοῦν διὰ νὰ τὰς κατα-
στήσουν γνωστὰς καὶ εἰς ἄλλους, ὁ δὲ
Πέτρος καὶ ὁ γαμβρὸς του Γεώργιος
ἀνέλαβον ἀπὸ κοινού τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα.

Κάμουν διαλέξεις, δημοσιεύουν βι-
θλία, ὑποστηρίζουν ὕλικὸς τοὺς γεωπό-
νους, κατοικεῖν τὰ κτῆματά των καὶ
ἐργάζονται διὰ νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν
γῆν ὅσους τὴν ἀπηνέθησαν, ἐννοοῦντας
ἐπιτέλους ὅτι ἡ μεγάλη πόλις, παρ'
ὅλας τῆς τὰς ὑποσχέσεις, δὲν εἰμπορεῖ
νὰ δώσῃ παρὰ ἀπολαύσεις πολὺ κατω-
τέρας ἀπὸ ἐκείνας, τὰς ὁποίας παρέχει
εἰς τὸν ἄνθρωπον δαψιλῶς ἡ γῆ, τρεφὸς
αἰωνία, γόνιμος καὶ ἀνεξάντλητος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ «ΠΕΤΡΟΥ ΡΙΟΝΣΑΙ»

ΘΡΥΨΑΛΑ

Ὅταν ὑψώνεται κανεὶς χωρὶς νὰ ἔχη
ἀξίαν, ὅπως τὸ μπαλόνι, πρέπει νὰ ἔχη
καὶ πα διὰ διὰ νὰ τὸν θαυμάζουν.

Φρόνιμον εἶνε νὰ θαυμάζωμεν τὸ ὥρατον
ἄνθος καὶ νὰ μὴ ἐρευνῶμεν πολὺ—πολὺ
τὶ ἔχει εἰς τὴν ρίζαν του.

Δ. ΓΡ. Κ.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΓΡΙΕΨΕ!

Ἀγρίεψε πάλι ἡ θάλασσα! Λιγάκι
πρὶν ἀπλώνετο ἡρεμῇ σὴν αἰθρία οὐρα-
νός, σὴν γαλάζιου γιαιλί, καὶ, κάτω ἀπὸ
τὰ πυρωμένα βέλη ποῦ τῆς ἔρριχνε ὁ πῶ-
ληλᾶ ὁ ἥλιος, ἀστραφτε, σὴν νὰ τῆς εἶχε
σκορπίσει χρυσάφι. Ἦταν ἔμμορρη!
Τόσο ἔμμορρη, ποῦ ἐπόνεσαν τὰ μάτια
μου γιὰ νὰ τὴν βλέπω. Στὴν ἀπέραντη
ὕψῃ ἐπιφάνεια, ποῦ τὴν ἐξάρωνε ἐλαφρὰ
τὸ ἀπαλὸ ἀεράκι, ἐνῶ περνώντας τὴν
ἐχάδιε, ἐγλιστροῦσαν πότε πότε ἐλα-
φρὰ ἡ βρκοῦλες, ἀφίνοντας πίσω τους
ἓνα κάτασπρο αὐλάκι.

Τὶ ὥρατο ποῦ ἦταν! Μὰ ἡ τρελλὴ
παιχνιδιάρα βρβέθηκε πιά τὴν μονότονη
γαλήνη καὶ θέλησε νὰ μοῦ δεῖξῃ καὶ τὴν
ἄγρια καλλονὴ τῆς καὶ ἀπήντησε μ'
ἓνα μεγάλο ἀφροσπεφωμένο κύμα στὸν
φίλο τῆς τὸν ἄνεμο, ποῦ σὸ γοργὸ πέ-
ρασμά του τῆς ἔστειλε ἓνα ὀρηκτικὸ ἐγ-
κάρδιο φίλημα καὶ ἀκολούθησε δεύτερο
τὸ πρῶτο κύμα, κ' αὐτὸ πάλι ἄλλο δυ-
νατώτερο, ποῦ ὅλα μαζί τῆς ἄρπαξαν
τὸ γλυκὸ γαλάζιο τῆς χρώμα κ' ἐκείνη
τραγουδοῦσε χαρούμενη.

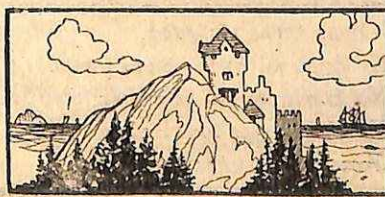
Καὶ ὁ ἥλιος, ποῦ τὴν εἶδε ἔτσι ἄστατη,
ἐκάκισσε καὶ τῆς πῆρε πίσω τὰ χρυσὰ
στολίδια, ποῦ τῆς ἔχαρισε ἔκαμε ἀκόμη
κάτι: ἀπλώσε ἐμπρὸς τὸν ἓνα βαρὺ μαῦρο
παραπέτασμα ἀπὸ σύννεφ, ποῦ τὸν
ἐκρυψε ὁλότελα, μὲ τὴν ἐλπίδα, πῶς
θὰ τὴν ἔκανε νὰ μετανοήσῃ μὰ ἐκείνη
συνήθισε 'ς αὐτά· τὸ ξέρε, πῶς κ' ὁ
ἥλιος θὰ ξεθυμώσῃ· ἔχει πεποιοθῇ στὰ
ὀέλγητρά τῆς. Τὸ ξέρε καλὰ πῶς ὅλοι
μας ἔχγαμε τῆς ἰδιοτροπίες τῆς στὸ
πρῶτό τῆς χαμόγελο.

Τὸ ξέρε πῶς εἶνε ἀκατανίκητη ἡ γοη-
τεία τῆς. Γι' αὐτὸ εἶδε μὲ ἀδιαφορία τῆς
βρκοῦλες, τὴν μία ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλλη,
νὰ καταφεύγουν στὸ λιμάνι σὴν σὲ μη-
τρικὴ ἀγκαλιὰ ἀνοικτῇ, ἐτοιμῇ πάντα
νὰ προστατεύῃ, κ' ἄς τὴν ἔχουν, ὅταν
ἤρεμα λικνίζονται, ὅταν ἀφίνονται χωρὶς
θέλῃσι σχεδὸν νὰ παρασύρωνται ἀπὸ τὸ
παιχνιδιάρικο ρεῦμα.

Ἀγρίεψε ἡ θάλασσα! Ἀδιάφορη γιὰ
τὰ τόσα βλέμματα, ποῦ μὲ ἀγωνίζε-
ριμένον ἓνα εὐσπλαχνικώτερο κύμα,
ἀνακουφιστικὴ ὑπόσχεσι, πῶς εἰ ἀγαπη-
μένοι των δὲν διατρέχουν κανένα κίνδυνον,
ἀφρίζει ὀλοένα περισσότερο καὶ μὲ ἀπί-
στευτὴ ἀπονία δέρνει τοὺς γύρω βράχους.

Ἀγρίεψε ἡ θάλασσα! Τί κρίμα!

ΓΑΛΑΤΕΙΑ Β. Γ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΑΥΤΙ

Λέει ἓνα βράδυ ἡ Μουσική:

«—Πόσο ἀξίζω! Πόσο ἀξίζω!»

Μὰ πὶο δῶθε καὶ πὶο κεῖ

Λέει τὸ Αὐτί: «—Καὶ ἐγώ, νομίζω,

Πῶς μαζί σου καὶ κοντὰ σου

Σὰ δὲν εἴμαστε τ' αὐτιά,

Τὰ γλυκὰ ντό-ρε-μι-φά σου

Θάπομέναν... στὰ χαρτιά...

Μὴ δὲ λέν: Ἡ Τέχνη αὐτή,

Πρῶτ' ἀπ' ἔλα θέλει... Αὐτί!

(Ἀδωσπος)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1912

ΤΕΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Ἀρχίζει ἡ δεριστικὴ ψηφοφορία.

Βραβεῖα 200 Δραχμῶν.

ἈΠΟ σήμερον ἀρχίζει ἡ τετάρτη καὶ τε-
λευταία ψηφοφορία, ὁριστικὴ αὐτή, πρὸς ἀνα-
κήρυξιν τῶν δέκα ὀρειότερων ψευδωνύμων
τοῦ 1912, κατὰ τοὺς νέους ὅρους τοῦ Δημο-
ψηφίσματος, δημοσιευθέντας εἰς τὸ 14ον φυλ-
λάδιον ἐ. ἔ. Σὰς τοὺς ὑπενομιζοῦ δ' ὀλίγων:

1.—Ἐκλέξιμα ψευδώνυμα εἶνε ἀποκλει-
στικῶς καὶ μόνον τὰ ἐξήκοντα ἐπιτιμῶντα εἰς
τὰς τρεῖς προηγουμένας προκριματικὰς ψηφο-
φορίας (ἀπὸ εἰκοσιν εἰς ἐκαστήν), τῶν ὁποίων
ἀλφαριθμητικὸς κατάλογος δημοσιεύεται κατω-
τέρω πρὸς ὁδηγίαν τῶν Ἐκλογέων.

2.—Ἐκλογεῖς εἶνε δωρεὰν μὲν ὅλοι ὅσοι
ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1912
καθὼς καὶ ὅσοι θὰ λάβουν διὰ τὸ 1913 ἐντὸς
τῆς προθεσμίας τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ πληρωμῇ
δὲ λεπτῶν 10 (εἰς γραμματὸσημνον συνοδεῶν
τὸ ψηφοδέλτιον των) οἱ ἀνεψευδωνύμου συν-
δρομηταὶ καὶ τ' ἀδελφὰ των, καὶ λεπτῶν
30 οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί.

3.—Ἡ ἐκλογὴ θὰ γείνη ὡς συνήθως διὰ
ψηφοδελτίων. Ἐκαστὸς δηλαδὴ τῶν ὡς ἄνω
δικαιουμένων, θὰ μοῦ στείλῃ γραμμένα κατ'
27. Ἐλληνικὴ Καρδία.—28. Ἐλληνικὸν
Ἀίσθημα.—29. Ἐλληνικὸν Ἰδεώδες.—30.
Ἐλληνὶς Μητέρα.—31. Ἐλλὰς τῶν Ὑποδο-
λῶν.—32. Ἐνδοξὸν Μεσολόγγι.—33. Ἐνδο-
ξος Νίκη.—34. Ἐνδοξὸς Σαλαμίς.—35. Ἐ-
ξοριστὸς Βασιλέας.—36. Ἐγὼν τῶν Ἰσταντίνων.—
37. Ἡρώς τοῦ 21.—38. Ἡρώς τοῦ Σου-
λοῦ.—39. Θριαμβηνοῦσα Ἐλλὰς.—40. Ἰδα-
νικὸν τῶν Ὑποδολῶν.—41. Κνωστικὸς
Σημαῖ.—42. Κωνσταντινούπολις.—43. Λα-
τρευτὴ Κνωστικὸς.—44. Λεοντόκαρδος Σου-
λοῦ.—45. Λευκοκύματος Αἰγιάλις.—46.
Λύρα τοῦ Φεραίου.—47. Μακροφώνος Βα-
σιλέας.—48. Μόρις τῆς Ἐλευθερίας.—49.
Μήτηρ Ἐλλὰς.—50. Νέα Ἐλλὰς.—51. Σε-
νιτεμένη Ἐλληνιστοῦλα.—52. Ὀνειρεμένη
Παρίδα.—53. Ὀνειρεμένη Ἐλλὰς.—54. Πα-
νελλήνιος Ἐνωσις.—55. Πανελλήνιος Πόθος.—
56. Παῖς μας Ἐλλὰς.—57. Σημαία τῆς
Ἐπανάστασεως.—58. Στρατηλάτης τῶν Ἐλ-
λήνων.—59. Ὑπερασπιστὴς τῆς Ἐλευθερίας.—
60. Φλοῖστος τῆς Θαλάσσης.

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ Δ' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ 1912
(Τελικὴ Ἐκλογὴ)

τοῦ ἡ τῆς

[Γράφε ἔδω τὸ ὄνομα σου καὶ, ἂν ἔχῃς, τὸ
ψευδώνυμόν σου.]

Ἐκ τῶν 60 ψευδωνύμων τῆς Διαπλάσεως,
τὰ ὁποῖα ἐπέτυχον κατὰ τὰς τρεῖς προκριματι-
κὰς ἐκλογάς, μοῦ ὄρεσιν περισσότερον τὰ ἐ-
ξῆς δέκα, τὰ ὁποῖα ἀναγράφω κατ' ἀλφαριθ-
μητικὴν σειρὰν:

[Γράφε ἔδω τὰ δέκα ψευδώνυμα τῆς ἀρε-
σκείας σου, τὸ ἐν κάτωθεν τοῦ ἄλλου, κατ'
ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν, καὶ ὑπογράφε.]

4.—Ψηφοδέλτια εἶνε δεκτὰ ἀπὸ σήμερον μέ-
χρι τέλους Δεκεμβρίου 1912.

5.—Δέκα ψευδώνυμα ἐκ τῶν 60 ἐκλεξιμῶν,
τὰ μέλλοντα νὰ συγκλητῶσιν πρὸς περισσο-
τέρας ψήφους, θὰ βραβευθοῦν, ἥτοι ἐν μὲ Ἀ'
Βραβεῖον, τρία μὲ Β' Βραβεῖον καὶ τὰ λοιπὰ
ἑξ' μὲ Γ' Βραβεῖον. Ἐτέρα δὲ 20, μετὰ τὰ
βραβεύμενα, θὰ λάβουν Ἑταῖον.

6.—Δέκα ἐπίσης ψηφοδέλτια Ἐκλογέων,
ἥτοι τὰ μᾶλλον συμφωνοῦντα μὲ τ' Ἀποτε-
λέσματα τοῦ Δημοψηφίσματος (ὀριζομένης τῆς
θέσεως των καὶ ὃν τρόπον εἴπαμεν εἰς τὴν
προκήρυξιν τοῦ 14ου φυλλადίου) θὰ βραβευ-
θοῦν, ἥτοι ἐν μὲ Ἀ' Βραβεῖον, τρία μὲ Β'
Βραβεῖον καὶ τὰ λοιπὰ ἑξ' μὲ Γ' Βραβεῖον.
Ἐτέρα δὲ 20, μετὰ τὰ βραβεύμενα, θὰ λά-
βουν Ἑταῖον.

7.—Οἱ κάτογοι τῶν βραβευθησομένων ψευ-
δωνύμων θὰ λάβουν ὡς ἀμοιβήν: Ὁ μὲν τοῦ
Α' Βραβεῖον, τρεῖς (3) τόμους «Διαπλάσεως»
ἐκ τῶν τιμωμένων ὁρ. 8. Οἱ τοῦ Β' Βραβεῖον,
ἕκαστος ἀνὰ ἓνα (1) τόμον «Διαπλάσεως» τῶν
8 ὁρ. Οἱ δὲ τοῦ Γ' Βραβεῖον ἀνὰ ἓνα (1) τό-
μον «Διαπλάσεως» τῶν ὁρ. 3, 50. Ὅλων δὲ
τούτων θὰ δημοσιευθοῦν αἱ εἰκόνες ἐν συμ-
πλέγματι.

8.—Οἱ ἐκλογεῖς τῶν ὁποίων θὰ βραβευθοῦν
τὰ ψηφοδέλτια, θὰ λάβουν ὡς ἀμοιβήν: Ὁ
μὲν τοῦ Α' Βραβεῖον, πέντε (5) τόμους «Δια-
πλάσεως» τῶν 8 ὁρ. Οἱ τοῦ Β' Βραβεῖον, ἕκα-
στος ἀνὰ δύο (2) τόμους «Διαπλάσεως» τῶν 8
ὁρ. Οἱ δὲ τοῦ Γ' Βραβεῖον, ἀνὰ δύο (2) τόμους
«Διαπλάσεως» τῶν ὁρ. 3, 50. Ἐπίσης ὅλοι
τούτων θὰ δημοσιευθοῦν αἱ εἰκόνες ἐν συμ-
πλέγματι.

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν υποψηφίων Ψευδωνύμων διὰ τὴν
Τελικὴν Ἐκλογὴν τοῦ 1912.

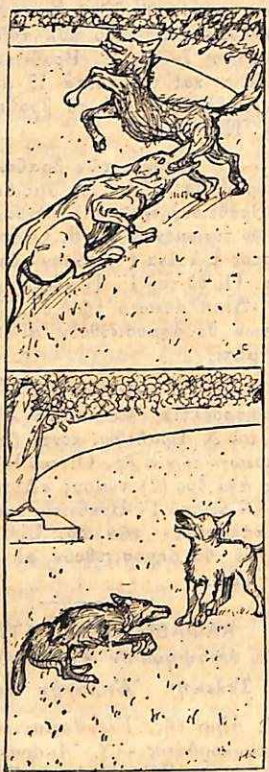
1. Αἴμα τῆς Ἐλευθερίας.—2. Ἀλέξανδρος
Μαυροκορδάτος.—3. Ἀμάραντος Δόξα.—4.
Ἄνθος τῆς Ἐλευθερίας.—5. Ἀρχαία Δόξα.—
6. Ἀρχαία Ἐλλὰς.—7.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Ὁ Ἀρπάχτρας ἄρχισε νὰ τρίβῃ τὰ μάτια του μὲ τὰ πόδια του, ἀλλὰ ὅσω τὰ ἐτρίβε τόσο πονοῦσε, καὶ σὲ λίγο δὲν ἤμποροῦσε πιά σχεδὸν νὰ ἰδῇ. Ἡ Μαριόλα εὐρήκην εὐκαιρίαν νὰ τὸν δαγκάσῃ καὶ νὰ τὸν γρατζουνίσῃ στὰ πλευρά. Ἐπειτα ἐπιάσθησαν σῶμα μὲ σῶμα καὶ ἐκυλίσθησαν μαζί κατὰ γῆς.

— Καλὰ τοῦ τὴν ἐφτίσσα, εἶπε μέσα της ἡ Ἀλεπού, ἡ ὁποία ἔχωσε τὰ νύχια της μέσα στὴς πληγές τοῦ λύκου καὶ τραβούσε μὲ ὅλη της τὴ δύναμιν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἤξερε πῶς τὰ ἄλλα ζῶα θὰ εὐρίσκαν αὐτὸν τὸν τρόπο τοῦ παλαιμάτος πολὺ ἄτιμο, ἐφρόντιζε νὰ σηκώῃ μὲ τὰ πόδια της τέτοιο εὐνεφο σκόνης, ὥστε

κανεῖς δὲν ἤμποροῦσε νὰ διακρίνῃ καθαρὰ τί ἐγίνετο. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ Μαριόλα ἔσχε πολλές φορές γύρω στὴν παλαιστρά τὸν κακομοῖρη τὸν Ἀρπάχτρα, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τέλους ἐλιπεθύμησε καὶ ἡ Ἀλεπού ἐνόμισεν ὅτι ἐψόφησε.

Ὁ Βασιλεὺς ἔστειλε τότε ἕνα κήρυκα γιὰ νὰ παύσῃ ἡ πάλῃ.

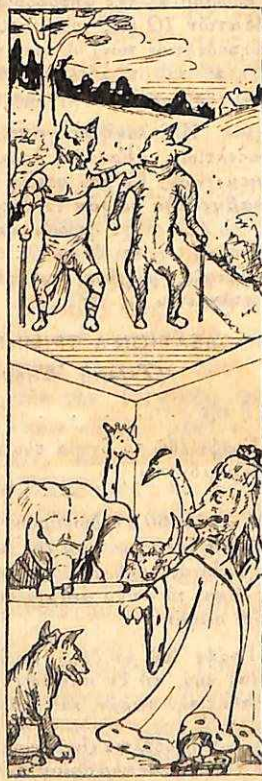
— Εἶνε φανερό, ἐφώναξεν ὁ Λέων στὴν Ἀλεπού, ὅτι εὐδὲν νίκησες καὶ ὅτι ὁ Ἀρπάχτρας δικαίως ἐτιμω-

ρήθη γιὰ ὅλα ὅσα εἶπεν ἐναντίον σου. Τώρα πρέπει νὰ φανῇς μεγαλόψυχῃ καὶ νὰ τὸν συγχωρήσῃς.

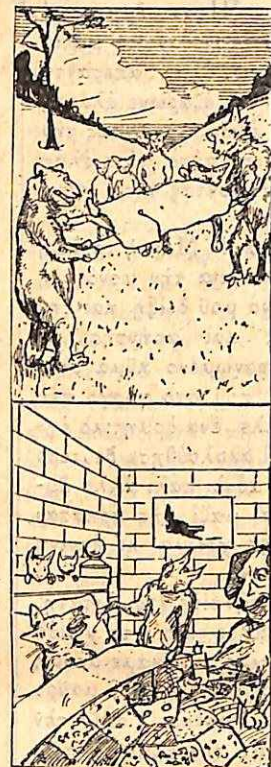
Ἡ Μαριόλα ἐσηκώθηκε ἐπάνω καὶ ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν παλαιστράν κρατώντας τὸ πόδι της μπροστὰ στὸ μῦτρο της, γιὰ νὰ μὴν τὴν ἰδοῦν πῶς γελά, ἐνῶ ὅλοι ἐνόμιζαν ὅτι τὸ ἔκανεν ἀπὸ μετριοφροσύνη καὶ τὴν ἐχειροκροτοῦσαν, γιὰτί τίποτε στὸν κόσμον δὲν ἀλλάζει τόσο εὐκόλως ὅσον ὁ λαὸς καὶ τίποτε δὲν ἀκολουθεῖ τὰ αἰσθηματά του τόσο τυφλὰ ὅπως αὐτὸς χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἂν εἶνε καλὰ ἢ κακὰ. Τώρα πού ἡ Μαριόλα ἐνίκησεν, ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα ἐφαντάζοντο ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶχε δίκαιον ἀπὸ τὴν ἀρχή· γι' αὐτὸ τὴν ἐχειροκροτοῦσαν καὶ τὴν ἐξηκολούθησαν ὡς πού ἐβράχυναν, τὸν δὲ Ἀρπάχτρα τὸν ἐκοροῖδεναν καὶ τὸν ὕβριζαν, ἐπειδὴ εἶχε νικηθῇ.

Ὅλοι ὅσοι ἦσαν ἐκεῖ ἐσυνόδουν μ' ἐνθουσιασμὸ τὴ Μαριόλα ὡς τὸ παλάτι καὶ ὅλοι γονατίσανε καὶ γλείφανε τὴς μπόττες της.

Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ ὁ Ἀρπάχτρας ἐκείτετο χάμω στὴν παλαιστρά, μισοσπεταμένος. Σὰν ἐφυγε τὸ ἄλλο πλῆθος, ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιὰ του καὶ οἱ φίλοι του καὶ οἱ δούλοι του, ἡ Μουγγρή καὶ ὁ Νισούρης ἐπήγανε κοντὰ του κλαίγοντας. Τὸν ἀναστέλλαν ἀπαλὰ, τὸν ἐξάπλωναν ὡς ἕνα φορτὸ στρωμένο μὲ παγὺ ἄχυρο καὶ τὸν πῆγανε σπῆτι του. Φινότανε σὰν νὰ εἶχε σακατευθῇ ὡς ὅλα του τὰ μέλη, καὶ εἶχε τὸ ὅλον εἶκοι ἐξ πληγές. Ἀμέσως στείλανε καὶ φωνάξανε τὸ γιὰρό, ἕνα γέρο μαντρόσυλλο, σεβορό, ὁ ὁποῖος τοῦ διέταξε νὰ κἀνῃ ἕνα μπάνιο ζεστό, τοῦ ἀλειψῇ ὑπερὰ μ' ἕνα λάδι ὁ-

πὴ πού θὰ νοιώθῃ πολὺν καιρὸ, σὰ γιτρε-
τοῦνε ἢ πληγές του. Ὅσο θὰ συλλογίζεται
πῶς κι' ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεὺς κι' ὅλοι ὅσοι τὸν
ξέρουνε τόσα χρόνια τώρα, πιστέψαν πῶς
λέει ψέματα καὶ πῆγαν μὲ τὸ μέρος αὐ-
τῆς τῆς βρωμοῦποκρίτριας, δὲ θὰ ξανα-
γενῇ πιά ὁ λύκος πού εἶξερα.

Ὁ Βασιλεὺς
πού ἀνάξια λέ-
γεται «Βασι-
λεὺς», διέταξε
νὰ μὴν ξανακἀνῃ
κανεῖς πιά λό-
γο γιὰ τῆς πα-
λῆς πονήριες
τῆς Ἀλεπούς,
καὶ τὴν διώρισε
Ἵπυργό τοῦ
Βασιλείου καὶ
Μέλος τοῦ ἰδι-
αιτέρου Συμ-
βουλίου του.

Ὅλοι ἐπαί-
νουσαν καὶ ἐ-
γκωμιάζαν τὴν
Μαριόλα, ἡ ὁ-
ποία ὑπερηφά-
νεύθηκε καὶ ἐγί-
νε ἀκατάδεχτη.

Ἐτοίμα-
εῖναι καμμιὰ
φορὰ καὶ ἐτὴ
ζωὴ μας τὴν
πραγματική, ὁ-
που ἄνθρωποι ἀδυνάτου χαρακτήρος καὶ
μικρόμυαλοι, ὡς ὁ βασιλεὺς ὁ Λέων,
δὲν ἔχουνε τὸ θάρρος νὰ κάνουν ὅ, τι αὐ-
τοὶ οἱ ἴδιοι θεωροῦν καλὸ καὶ δίκαιον,
ἀλλὰ ἐμπιστεύονται σὲ συμβούλους συμφει-
ροντολόγους καὶ κόλακας.

(Τέλος)

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΜΥΘΟΙ

ΑΗΘΟΝΙ ΚΑΙ ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Λέει τὸ ἀηδόνη θλιβερό,
Στὸ σπουργίτη: — Ἀχ, δὲν μπορῶ
Πιά νὰ μείνω στὴν Πατρίδα!
Πάω στὰ ξένα, γιὰ ναὺρῶ
Σμύρτες, γάργαρο νερό
Καὶ θερμὴν σὸν ἥλιο ἀχτίδα.
Φεύγω, φεύγω, πρὶν τὰ χιόνια
Ξεφυλλίσουνε τὰ κλώνια.
— Πιὸ σοὺ λέει νὰ συνηθίσῃς
Στὴς σμυρτούλες, στὰ νερά:
Σὰν ἐμὲ ἔπρεπε νὰ ζήσης
Ὅπως ὅπως μὲ χαρά,
Κι' ὅπου κι' ὅπου, ὅπου μπορῆσῃς
Νὰ εὐπνήσῃς καὶ νὰ πῆσῃς.
Καὶ δὲ θὰ φοβόσουν τώρα
Μήτε χιόνι, μήτε μπόρα!

(Ἀσώπος)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΦΘΑΣΑΜΕΝ εἰς τὸ
τέλος τοῦ ἔτους·
σὰς γράφω σήμερον
τὴν τελευταίαν μου
ἐπιστολήν... Ἀλλ'
ὑπὸ ποίας περι-
στάσεως!... Ποῖ-
ος θὰ μᾶς τὸ ἔ-
λεγεν ὅταν ἀρ-
χίζαμεν αὐτὸν τὸν τόμον, ὅτι δὲν θὰ πα-
ρήρχοντο δώδεκα μῆνες καὶ ἡ μικρά μας
Ἑλλάς θὰ ἐγίνετο ἑξοφλα Μεγάλη! Ἡ
ἡττημένη τοῦ 97, νικήτρια ἢ ταπεινω-
μένη, σεβαστή ἢ περιφρονημένη, ἐνδο-
ξος! Εἶπα, ὅτι τὸ θαῦμα δὲν θὰ τὸ
προέβλεπε κανεῖς πρὸ δώδεκα μηνῶν·
ἀλλὰ μήπως θὰ τὸ προέβλεπεν ἀκόμη
πρὸ τριῶν ἢ πρὸ δύο; Τὰ ναταπληκτικὰ
γεγονότα ἐπληθύνον τὸσον ἐξαρνικὰ καὶ
διεδέχθησαν ἄλλη' α μὲ τὴν ταχύτητα!
Προχθές, εἰς τὰς Ἀθήνας ἐνέσκηψε
ὁὐέλλα. Ἐνῶ ὁ οὐρανὸς ἦτο σχεδὸν κα-
θαρὸς καὶ ὁ ἥλιος ἔλαμπε καπου-κά-
που, ἔξαφνα ὁ ὀρίζων ἐθολώθη, σύννεφα
μαῦρα ἐσκέπασαν τὸν θόλον καὶ ἐκρεμά-
σθησαν ἐπάνω ἀπὸ τὴν πόλιν. Ἀμέσως
ἤρχισε ραγδαία βροχή, χαλάει, ἀστρα-
παί, βρονταί, κεραυνοί, κοσμογαλασί.
Ἀλλ' αὐτὸ δὲν διήρκεσε παρὰ ὀλίγα λεπτά.
Ἡ βροχὴ ἔπαυσε, τὰ σύννεφα ἐσκερπί-
σθησαν, ὁ ἥλιος ἔλαμψε καὶ ἡ πόλις
ἐφάνη πάλιν ὠρτια, καθαρὰ καὶ ἀστρά-
πτουσα. Ἡ ὁρμητικὴ, ἡ φοβερά ἀλλὰ

βραχὺ αὐτὴ θύελλα εἶνε ἡ ἐπίστρατευ-
σις καὶ ὁ πόλεμος τῆς Ἑλλάδος. Ἐντὸς
δέκα ἡμερῶν συνηθροίσθησαν ὅλαι αἱ στρα-
τιαὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, — σύν-
νεφα καταιγίδος ἐγκυμονοῦντα κεραυνούς
δείδων καὶ χαλάζας σφαιρῶν, — ἡ καται-
γὶς αὐτὴ, ὁ πόλεμος, ἐξερράγη ἀμέσως,
παρέσυρε τὰ πάντα, ἐκαθάρσεν ἐντὸς
μηνὸς ἀπὸ τοῦς Τούρκους τὸ ἐλληνικὸν
ἔδαφος τῆς ἡπείρου καὶ τῶν νήσων, καὶ
ὁ ἥλιος τῆς ἐλευθερίας ἀνέλαμψε πάλιν,
διὰ νὰ φωτίσῃ μίαν νέαν Ἑλλάδα, με-
γάλην, ὠρτια ἀπαστράπτουσαν...
Θαῦμα ναί, ἀφοῦ ἐγίνετο ἔτσι γρήγορα,
ἔτσι ἄψε-σῶς... Καὶ ὅμως τὸ θαῦμα αὐτὸ
προητοιμάζετο ἀπὸ καιρὸν. Εὐθὺς μετὰ
τὴν ἡττάν τοῦ 97, οἱ Ἑλληνες ὠρτι-
σθησαν νὰ λάβουν ἱκανοποίησιν, ἐκδίκη-
σιν. Τὸ μάλῳα τοῦς ὠφέλησε πολὺ καὶ
ἤρχισαν νὰλλάζων, νὰ γίνωνται ἄλλοι
ἄνθρωποι. Θὰ ἔλεγε κανεῖς, ὅτι ἐξυ-
πνήσαν ἀπὸ ἕνα βελὸν ὕπνον. Καὶ τὸ
πρῶτον πρᾶγμα πού ἀντελήθησαν, ἦτον
ὅτι δὲν ἐκυβερνοῦντο ὅπως ἔπρεπε. Ἐ-
καμαν τότε μίαν ἐπανάστασιν. Καὶ ἡ
ἐπανάστασις αὕτη ἔφερε τὸν Ἀνδρᾶ, ὁ
ὁποῖος θὰ ἐκυβερνοῦσε τὴν Ἑλλάδα καὶ
θὰ τὴν ὠδήγει κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν ἐκ-
πλήρωσιν τῶν ἰδανικῶν της. Δύο ἔτη
ἤρκεσαν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον διὰ νὰ
ἀναδιοργανώσῃ Κράτος, στρατὸν καὶ στό-
λον. Ἀλλ' εἰς τὸ ἔργον του εὖρε βοή-
θους. Οἱ Ἑλληνες ἦσαν εἰς τοῦτο προε-
τοιμασμένοι! Ὅπως εἶπαμεν, εἶχαν γί-
νῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἄλλοι ἄνθρωποι. Οἱ νέοι
πρὸ πάντων ἦσαν τόσον διαφορετικοί!
Ὅλα συνετέλεσαν εἰς τὴν εὐτυχίαν αὐτὴν
μεταβολήν. Ἡ δημοσιογραφία, ἡ φιλο-
λογία, ἡ ποίησις, τὸ θέατρον, ἡ τέχνη.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Παράξενη πίπα

Ἡ πίπα αὐ-
τή, ἀνήκουσα
εἰς ἕνα γαιο-
κτῆμονα τῶν
περ.χώρων τοῦ
Διγκλῶν, εἶνε
κατὰ τοῦτο ἀ-
συνεΐσθη, ὅτι
ἔχει δύο φουρ-

νέλλα, δηλαδὴ τὸ φουρνέλλο της εἶνε
χωρισμένον εἰς δύο μ' ἐν εἶδος διαφράγ-
ματος. Κανεῖς ὅμως δὲν εἰδεύει ποῖα τὰ
προτερήματα αὐτῆς τῆς ἰδιουρρυθίας, —
οὔτε αὐτὸς ὁ ἰδιοκτήτης!

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α'.) Μαγικὴ Εἰκὼν

Πῶ, πῶ! τί χονδρὸς ἄνθρωπος!

Εἰμπορεῖτε νὰ μαντεύσῃτε πόσα χιλιό-
γραμμα ζυγίζει;

β'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Εὐαγγέλιον ὑπὸ Νικ. Γ. Παπαῦ

Nech ange paston chev albor
gnepo urun aveu gle.

Νάναγνωσθῇ μία γαλλικὴ παροιμία.

Διότι ὅλα ἔτειναν εἰς ἕνα σκοπὸν: τὴν
ἀνθρώπιν, τὴν ἀναγέννησιν, τὴν ἀφύ-
πνισιν τῶν ψυχῶν, τὴν δημιουργίαν κα-
λῶν πολιτῶν, μὲ χαρακτηριστὰ, μὲ πατρι-
ωτισμόν, μὲ πεποθήσιν, μὲ ἀφοσίωσιν
εἰς τὸ καθήκον, μὲ αὐταπάρνησιν: ἄν-
θρώπων ἱκανῶν νὰ νικήσουν εἰς ἕνα πό-
λεμον.

Ἀπαντῶν εἰς τὸ συγχαρητήριο τῆς
Ἑταιρείας τῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων
διὰ τὰς νίκας, ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν, ὅτι
καὶ οἱ συγγραφεῖς συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ
βλαστήσουν αἱ δάφναι, τὰς ὁποίας ἐρέπει
σήμερον τὸ ἔθνος. Ἀνεγνώρισεν δηλαδὴ
τὴν ἐπίδρασιν τοῦ λόγου, τοῦ πνεύματος,
τῆς ιδέας ἐπὶ τῶν νέων ψυχῶν. Εἶμαι ὁ
ἐλάχιστος μεταξὺ τῶν πνευματικῶν ἐρ-
γατῶν, ἀλλ' εἰμπορῶ νὰ χαίρωμαι, ὅτι
προσεπάθησα καὶ ἐγὼ νὰ συνετέλεσω. Αὐταὶ
αἱ Ἀθηναῖκαί Ἐπιστολαί μου ἐγκαινιάσθη-
σαν εἰς τὴν «Διάπλασιν» τὸ 1896 καὶ
ἐξηκολούθησαν ἕως σήμερον. Μὲ αὐτὰς
προσεπάθησα πάντοτε νὰ ὀδηγήσω τοὺς
νέους πρὸς τὴν ἀληθινὴν ἀγάπην τῆς πα-
τρίδος καὶ νὰ τοῖς ἐμπνεύσω ὑγιεῖς ἀρχὰς
καὶ εὐγενεῖς αἰσθηματικά, διὰ νὰ γίνωνται μίαν
ἡμέραν καλοὶ πολῖται καὶ καλοὶ στρα-
τιῶται. Τὰ ἐλληνόπουλα πού ἐδιδάξαν
μὲ τόσον ἐνδιαφέρον τὰς Ἀθηναϊκάς μου
Ἐπιστολάς πρὸ δεκαπέντε, πρὸ δέκα,
πρὸ πέντε ἀκόμη ἐτῶν, εἶνε σήμερον
στρατιῶται τῆς πατρίδος, πολεμοῦν ὡς
ἥρωες, νικοῦν καὶ κἀμουν τὴν Μεγάλην
Ἑλλάδα. Τί ἄλλη μεγαλητέρα ἱκανο-
ποίησις δι' ἕνα συγγραφέα; Εἶμαι ὁ ἐλά-
χιστος τῶν πνευματικῶν ἐργατῶν, ἀλλ'
εἰμπορῶ καὶ ἐγὼ νὰ χαίρωμαι μετὰ τῶν
ἄλλων...

Σας ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

γ'.) Παίγνιον

Ἐορτή ὑπὸ τοῦ Σιγριανοῦ Πολεμιστοῦ

ΓΡΙΣ	ΩΝ	Ο	Υ
ΛΙΣ	ΛΙ	ΤΙ	ΛΕ
ΠΑΡ	ΛΕ	ΔΑ	ΝΑ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐ-
ται, ὥστε νὰποτελέσουν τὰ ὀνόματα
τεσσάρων θηρίων.

Ἀήλωσις: Αἱ λύσεις — ὁσωνδήποτε ζήτη-
μάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται
ὑπὸ ἐνός μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 50οῦ φυλλαδίου

α') Ἀθῆναι, Πάτρι, Μεσολόγγιν,
Βόλος. — β') Malin comme un singe.

μούς σου. Πιστεύω να μου κάμη αυτή τη χάρι.»
Και τού Α' Ξπαίνουν τὰ ποιήματα, Ν.Ν. Προσεύχονται, ἦσαν ἄξια δημοσεύσεως. Ἀλλά δὲν ἠμπόρεσα νὰ τὰ δημοσιεύσω, ἐλλείψει χώρου. Ἐπειτα... τόσα πολλά Δένδρα...; ὅα καταντούσε δάσος!

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Χρυσάνθεμα» τοῦ Τέλλου. Ἄγρα — «Τὸ πρῶτο Χιόνι» τῆς Ἡρώδους τοῦ 21. — Διάφορα τῆς Νέας Ἑλλάδος. — Γαριβαλδῖνοι τῆς Κρητικοπούλας. — «Ὁ χειμὼν» τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. — Ἀνέκδοτον τοῦ Μαράμενου Φούλι. — Μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Δήλωσις. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου θα πορριπτιώνται ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ ἐκτενῆ, ὀρίζεται δὲ ὡς μέτρον διὰ κάθε τεμάχιον μισὴ στήλη τὸ πολὺ.

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

[Δεκτὴ πᾶσα προσφορά μέχρι καὶ τοῦ ἐλαχίστου ποσοῦ τῶν 10 λεπτῶν, πρὸς ἐγγραφὴν ἀπόρων εἰς τὴν Διάπλαιν, ἐκ τῶν ἤδη συστημένων.]

5ον Δελτίον Εἰσφορῶν τοῦ 1912.

Υπολοιπὸν ἐκ τοῦ 4 Δελτίου. — δρ. 0,40.
Νεαὶ εἰσφοραὶ: Αἴρα τῆς Μουρίσεως λεπ. 80, Γλυκοχάραμα λεπ. 40, Κύμα τοῦ Βοσπόρου, λεπ. 90. — Ἐν ὅλῳ δρ. 2,50 μὲ τὰς ὁποίας ἐνέγραψα διὰ μίαν τριμηνίαν τὸν ὑπ' ἀριθμὸν 64 ἄπορον καὶ περιμένω νέας εἰσφοράς διὰ νὰ ἐγγραψῶ καὶ τοὺς ὑπολειπομένους ἀκόμη 33 ἐκ τῶν 66 ἀπόρων οἱ ὅποιοι εἶχον πρὸ πολλοῦ συστηθῇ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νὰ ταλλάξουν: ἡ Ὀνειρεμένη Πατρίδα (0) μὲ Ἀθανάσιον Διάκον, Πατρίστας Ἑλλάς, Ἑλευθερωτὴν τῆς Μακεδονίας, Νέλκε, Πανελλήνιον Πόθον, Κερκυραϊκὴν Αἶραν, Ὀνειρώδες Βαλς, Μάρτυρα τῆς Ἑλευθερίας, Κρητικοπούλαν, Βόρκαν τοῦ Κανάρη, Δοξαομένην Κυανόλευκον, Ξανθὴν Μουρμέ, Αἶραν τοῦ Φεραίου, Σουλβαν, Ἐνδοξὸν Νίκη, Κάμεν.

Ἡ Διάπλαις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Δοξαομένην Γαλανόλευκην (βραβεῖον ἔστειλα) Χρυσοπηγῆτισσαν (βραβεῖον εἶνε λεπ. 80) Ροδοπαῖον Ἑλληνόπαιδα (ὁ Στριανὸς Πολεμιστὴς θὰ σοῦ στείλῃ τὸ τετράδιον, μὴν ἀμφιβάλλῃς!) Ἀφροδίτην τῶν Μεδίκων (βραβεῖον ἔστειλα) Πυγμαλῖωνα (ἐλήφθησαν) Ἀλέξανδρον Μανροκοροῦτον (εὐτυχὴς ὁ Πέτρος Ρονσαί, ἀλλὰ τοῦ ἄξιζε αὐτὴ ἡ εὐτυχία βραβεῖον ἔστειλα) Εὐάγγελον Ι. Μπ. (μόνον οἱ ἐτήσιοι συνδρομηταί, οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον, λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν Σελίδα Συνεργασίας οἱ ἀγορασταὶ ὅχι) Ἑλληνικὸν Στρατὸν (ἐλήφθησαν ὅλα περιμένω τὴν δράσιν σου ἀνταξίαν τοῦ ψευδωνύμου σου) Σφριγῶσαν Νεότητα (Ὁδηγὸν σοῦ ἔστειλα εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις καὶ περιμένω) Κάμεν (εὐχαριστῶ ἐλπίζω νὰ τὰ ἐλάσῃς ὅλα ἐν τάξει) Λαφροστεφὴ Ὀλυμπιονίκη (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Ξαναστείλα τὰ τρία φύλλα ναι, κ' ἐδῶ ἔχομεν πολλοὺς αἰχμαλώτους· ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἀξιωματικῶν, εἶνε περιωρισμένοι εἰς τοὺς στρατώνας) Αὐδὴν Λίδον (ναί, αὐτὸς ἦτο ὁ λόγος ποῦ δὲν ἐβλεπε τὸ νόμῳ σου λάβε τὰ μέτρα σου λοιπόν) Ξεντευμένην Ἑλληνοπούλαν (σήμερον βλέπεις τί θὰ εἶνε τὸ νέον μυθιστόρημα) Μαγεμένο Ἀκρογιάλι (χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀνανέωσιν καὶ τὰ καλὰ λόγια) Γιαννάκη Παπ. (ἡ συνδρομή

σου ἐλήφθη διὰ νὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν σου, πρέπει νὰ βραβευθῇς εἰς κανένα διαγωνισμόν) Ἀηλιτισμένην Κόρη (ὠραιότατὴ ἡ ἐπιστολή σου) Ἀθανάσιον Διάκον, κτλ. κτλ.
Εἰς δάσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 22αν Νοεμβρίου, ὁπᾶντῶς εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 30ης Δεκεμβρίου)

533. Δεξιόγραφος

Μέλος τοῦ ζώου εἶνε τὸ πρῶτόν μου,
Καὶ τῆς Γραφῆς γυνὴ τὸ δεύτερόν μου,
Εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅπως πῆγαίνοι,
Ἄν θέλῃς νὰ ἰδῇς τὸ σύνολόν μου,

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νέλκε

534. Συλλαβόγραφος

Δύο φθόγγους μουσικούς
Μὲ φωνῆεν ἂν ἐνώσῃς,
Τῆς Μικρᾶς Ἀσίας γῆν
Παρεῦθ' ὅα φανερώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Καρδιάς

535. Μεταγραμματισμός

Βγάλε Πι καὶ δάλε Μι
Κ' ἀπὸ ἑνα ποιητὴ
Λυρικόν, πολὺ γνωστόν,
Θενὰ καμῆς στὴ στιγμὴ
Ναύαρχον τῶν Σπαρτιατῶν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κάμεν

536. Στοιχειστονόγραφος

Ἀπὸ ὄργανον κοινόν
Γίνονται ὄνομα ἄνδρικόν,
Ἄν καπέλλο μοῦ φορέσῃς
Καὶ τὸν τόνον μεταθέσῃς.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ρήγα

537. Συλλαβικός Ἀσθὴρ

* * * Νάντικατασταθούν οἱ
* * * ἀστερίσκοι διὰ συλλαβῶν
* * * ΣΤΟ * * οὕτως, ὥστε νὰ γινῶνται
* * * ὀρίζονται: Ὅριζοντίως πρῶ-
* * * τεύουσα νήσου, καθέτως
ἀρχαῖος φιλόσοφος, διαγωνίως δὲ ἀρχαῖος
ποιητὴς καὶ ὄνομα Διαδόλου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου Ἄγρα

538. Κεντρομυμένον Κυβόλεξεν

- 1.— Ἡ ὀρίγανος εἶνε ἀρωματώδης.
- 2.— Τὶ δάση μεγαλοπρεπῆ!
- 3.— Ἡ Μεγάλη Ἀρκτος εἶνε ἀστερισμός.
- 4.— Τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις θαυμάζομεν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σουλβίδος.

539. Ἐπιγραφή

Ν	Ο
Ε Θ	Κ Σ
Δ Ε Σ	Π Σ Κ
Σ Δ Ω	Ε Ε Ι
Ο Ε Μ	Η Ν Ρ Ν
Ι Ι Υ	Τ Ε Ι
Ο Ν Ζ	Ε Μ Ζ
Π Α	Η Ε
Ο	Ι

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μάρτυρος τῆς Ἑλευθερίας

540 Γρίφος

	ἦν	ἦν	ἔδω	ἔδω
Εἰμί	ἦν	ν'	ἔδω	ἔδω
	ἦν	ἦν	ἔδω	ἔδω
	ἦν	ἦν	ἔδω	ἔδω

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πόθου τῆς Κρήτης

Τέλος τοῦ 133ου Ἀταρνατισμοῦ

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀρχίζει ὁ νέος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀνταλλάσσομεν καρτ-ποστάλ, Μ. Μυστικά καὶ ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ἐλευθερομένων ἀδελφῶν Μακεδονίας κ. λ. π. — Ἀχιλ. Πλατυμέσης καὶ Γλυκοχάραμα, Πάτραι.

Ἀνταλλάσσω Μ. Μ. πανταγοῦθεν καὶ δὴ ἐξ Ἀθηνῶν, Πατρῶν, Καλαμῶν, Τριπόλεως, Σύρου, Ναυπλίου. — Ἀηλιτισμένη Κόρη, poste-restante, Χαλκίς. (1Β', 311)

Χίλιες ὁλόθερμες εὐχὲς δεῖξοις γὰρ τῇ γιορτῇ σου, ἀγαπημένη μου Φυσιολάτρεις. — Ἀηλιτισμένη Κόρη. (1Β', 312)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 50ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 449)

ΑΘΗΝΩΝ: Στυλ. Ἀγ. Τριανταφυλλίδης, Ἀγ. Γ. Ἀγγελόπουλος, Σταματ. Νικολής, Μιχ. Ζίννης, Ξενιτευμένη Ἑλληνοπούλα, Λε. Κ. Δεμερτζής, Ἑλλη Π. Σούτσου.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀνερῶν, Φωτ. Κόλας.

ΕΠΑΡΧΙΟΝ:

ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (Εραχνέτικα): Τοῦλα Παχαρονοπούλου.
ΑΡΓΟΥΣ: Ἀθ. Α. Μαργαλός
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Στεφ. Ι. Παπαδάτος.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Ἀσημίνα Π. Ἀλεξανδράτου,
Ἀλεξ. Π. Ἀλεξανδράτος.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἀγγελος Ἀθ. Κίνας.
ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Ἰωάν. Μαρκόπουλος, Ἰωάν. Πρωτόπουλος, Δημητ. Γ. Ρετάλης.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατριὸν Ναυτοπούλου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἀργυρῶ Ι. Μιχαήλ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέδωκαν εἰς τὴν κληρωτὴν καὶ ἐκληρωθῇ ὁ ἐν Ἀθῆναις ΣΤΥΛ. ΑΧ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ὁ ὅποιος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Δεκεμβρίου.

ΤΟ 35ον ΕΤΟΣ

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1912 ἡ «Διάπλαις τῶν Παιδῶν» εἰσέρχεται εἰς τὸ 35ον αὐτῆς ἔτος. — Οἱ συνδρομηταὶ μας, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη ἢ λήγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ των ἐγκαίρως, καὶ εἰ δυνατόν ἀπὸ τοῦδε, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρευσεως ἐγγραφῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των, ἐτησίαν ἢ ἐξάμηνον, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ τῆς πρώτης ἐβδομάδος τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, κατ' ἣν ὁ κληρωτὴς ὁρίζομενος, εἰς μόνος, θὰ κερδίῃ ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δραχμῶν 100, μ' ἐλπίδα κέρδους δρ. 50.000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1913 θὰ γίνωνται ΑΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ὁρῶν ποικίλων ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς δημοσιευθέντας εἰς τὸ 47ον φύλλον, σελ. 411, θὰ συμμετέχουν οἱ ἐγκαίρως προπληρώσαντες τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1912. Τὰ ἄλλα, διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς ἐκάστης τῶν τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θὰ εἶνε ὅμοια μετὰ τῆς Τετάρτης Κληρώσεως ἔ. ἔ. ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 48ον φύλλον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΝΑΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ